

- g) ei omanud süsteemi (näiteks pangakontod ja muud taristud), mis võimaldanuks veebisaitide kaudu osutatud teenusega teenitud tulu vastu võtta, arvestades ühtlasi asjaolu, et vastavalt 17. detsembri 2015. aasta kohtuotsusele WebMindLicenses (C-419/14, EU:C:2015:832) ei ole iseenesest otsustav asjaolu, et litsentsiandjaks oleva äriühingu juht ja ainuaktsionär on oskusteabe looja ja et sellel isikul on lisaks mõjuvõim või kontroll nimetatud oskusteabe arendamise ja kasutamise ning sellel põhinevate teenuste osutamise üle, nii et füüsiline isik, kes on litsentsiandja äriühingu juht ja omanik, on ka nende alltöövõtjatest äriühingute juht ja/või omanik – ja lõppkokkuvõttes kaebaja omanik –, kes teevad teenuse osutamisel koostööd alltöövõtjatena litsentsisaaja tellimuse alusel, täites oma vastavaid nimetatud ülesandeid?

(¹) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Satversmes tiesa (Läti) 13. novembril 2020 – AS „Pilsētas zemes dienests“ versus Latvijas Republikas Saeima

(Kohtuasi C-598/20)

(2021/C 35/48)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Satversmes tiesa

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: AS „Pilsētas zemes dienests“

Vaidlustatud akti vastu võtnud institutsioon: Latvijas Republikas Saeima

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (¹), mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 135 lõike 1 punktis 1 sätestatud kinnisasja rendileandmise käibemaksuvabastust tuleb tõlgendada nii, et nimetatud erandit kohaldatakse kinnisasja sundkorras rendileandmise korral?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, see tähendab, et sundkorras rendileandmise korral on kinnisasja rendileandmine käibemaksust vabastatud, siis kas olukorras, kus kõikidel muudel juhtudel on kinnisasja rendileandmine käibemaksuga maksustatav, ei ole selline maksuvabastus vastuolus ühe põhimõttega nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, põhimõtetest, nimelt käibemaksu neutraalsuse põhimõttega?

(¹) ELT 2006, L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu) 13. novembril 2020 – UAB „Baltic Master“ versus Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Kohtuasi C-599/20)

(2021/C 35/49)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: UAB „Baltic Master“

Vastustaja: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, ⁽¹⁾ millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, artikli 29 lõike 1 punkti d ja komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93, ⁽²⁾ millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, artikli 143 lõike 1 punkti b, e või f tuleb tõlgendada nii, et ostjat ja müüjat peetakse omavahel seotud isikuteks, kui – nagu käesoleval juhul – puuduvad dokumendid (ametlikud andmed), mis tõendaksid äripartnerlust või kontrolli all olemist, kuid tehingute sõlmimise asjaolud on objektiivsete tõendite põhjal iseloomulikud mitte majandustegevusele tavapärastel tingimustel, vaid pigem juhtudele, mil 1) tehingupoolte vahel on iseäranis tihedad ärisuhted, mis põhinevad suurel vastastikusel usaldusel, või 2) üks tehingupool on teise kontrolli all või mõlemad ühe kolmanda isiku kontrolli all?
2. Kas määruse (EMÜ) nr 2913/92 artikli 31 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see keelab määrata tolliväärtust riigisisese andmebaasi andmete põhjal, mis puudutavad selliste sama päritoluga kaupade tolliväärtust, mis ei ole küll sarnased kaubad määruse (EMÜ) nr 2454/93 artikli 142 lõike 1 punkti d tähenduses, kuid kuuluvad samasse TARICi rubriiki?

⁽¹⁾ Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1992, L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307).

⁽²⁾ Komisjoni 2. juuli 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1993, L 253, lk 1; ELT eriväljaanne 02/06, lk 3).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal d'arrondissement (Luksemburg) 13. novembril 2020 –
Sovim SA versus Luxembourg Business Registers**

(Kohtuasi C-601/20)

(2021/C 35/50)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal d'arrondissement

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Sovim SA

Vastustaja: Luxembourg Business Registers

Eelotsuse küsimused**Küsimus nr 1**

Kas direktiivi (EL) 2018/843 ⁽¹⁾ artikli 1 lõike 15 punkt c – millega muudetakse direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ ⁽²⁾, artikli 30 lõike 5 esimest lõiku – on selles osas, milles see kohustab liikmesriike tegema teabe tegelike kasusaajate kohta kõikidel juhtudel kättesaadavaks laiema üldsuse igale liikmele ilma, et oleks vaja tõendada põhjendatud huvi, kehtiv:

- a) arvestades õigust era- ja perekonnaelu austamisele, mis on tagatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikliga 7, tõlgendatuna vastavalt Euroopa inimõiguste [ja põhivabaduste kaitse] konventsiooni artiklile 8, võttes arvesse eesmärgi, mida on nimetatud eelkõige direktiivi 2018/843 põhjendustes 30 ja 31, milles on silmas peetud konkreetselt võitlust rahapesu ja terrorismi rahastamisega, ning
- b) arvestades harta artikliga 8 tagatud õigust isikuandmete kaitsele, kuivõrd selle eesmärk on eelkõige tagada isikuandmete seaduslik, õiglane ja andmesubjektile läbipaistev töötlemine, andmete kogumise ja töötlemise eesmärkide piiramine ning võimalikult väheste andmete kogumine?